

୧୧ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୨୪ ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଚିଲଫୋର୍ଡ୍

ଖମ୍ବକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃର ବିବାଦ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଅଶହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲୁହୁ ଓହ୍‌ଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓଅଶହଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅମ୍ଲାବାଦ୍ ଫାଉଦୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରୁଜିମ୍ । ବିସମିଲ୍ଲା ହିରୁରହେମା ନିରୁହିମ୍ । ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍‌ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରୁହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦ୍‌ଦିନ୍ । ଇସ୍‌କା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍‌କା ନସ୍‌ତଇନ୍ । ଇହ୍‌ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍‌ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନଅମତା ଅଲ୍‌ହିମ୍ ଗୈରିଲ୍ ମଗ୍‌ସୁବି ଆଲ୍‌ହିମ୍ ଓଲ୍‌ଦ୍‌ଲାଇନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହା ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଓର ^{ସ.ବ} କହିଲେ; ଆଜିକାଲି ଖୁତ୍‌ବାରେ ଅହ୍‌ଦାବ୍ (ଯୁଦ୍ଧର) ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି । ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଥିଲା ଯେ, ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ଭୀଷଣ ଝଡତୋଫାନ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରଭାତରୁ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଡିଆ ଖାଲି କରି ଚାଲିଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସେନାକୁ ବିତାଡିତ କରିଦେଲେ ସେତେବେଳେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ଅଲ୍‌ଅନା ନଗ୍‌ସୁହୁମ୍ ଓଲା ସ୍‌ଗ୍‌ସୁନନା ଅର୍ଥାତ ଆସନ୍ତାରେ ଆମେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ କୁରେଶ ବିପକ୍ଷରେ ବାହାରିବା କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ବିପକ୍ଷରେ ବାହାରିବାର ସାହାସ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ତତ୍‌ପକ୍ଷାତ ସେହିପରି ହିଁ ଘଟିଲା । ଖମ୍ବକ୍ (ଗର୍ଭ)ର ଘେରାଉ ୧୫ଦିନ ଅଥବା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷନାନ୍ଦୁୟାୟୀ ୨୦ଦିନ ଅଥବା ଏକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲା । ଖମ୍ବକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ୯ଜଣ ମୁସଲମାନ ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ୨ଜଣ ସାହାବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଶହିଦ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ସେନାର ସୁତନା ଆଣିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏପରି ମୋଟ ୧୧ଜଣ ସାହାବା ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ କି ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଦଳର ୩୦ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅହ୍‌ଦାବ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଚମତ୍କାର ପରିଣାମ ଲାଭ ହେଲା । ଏଥିସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି- ପାଖାପାଖି ୨୦ଦିନର ଘେରାଉ ପରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସେନା ମଦିନାରୁ କୌଣସି ଲକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ନକରିପାରି ଫେରିଗଲା ଏବଂ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅଣ୍ଟା ଭିଡିଥିଲା, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପଳାୟନ କରି ନିଜ ଦୁର୍ଗରେ ଶରଣ ନେଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଐସ୍ କବିଲାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧନାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଦ୍ ବିନ୍ ମାଜ୍ ଏପରି ଭୀଷଣ ରୂପେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଶେଷରେ ସେଥିରୁ ବର୍ତ୍ତି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ କୁରେଶକୁ ଏପରି କିଛି ଧକ୍କା ଲାଗିଲା ଯେ, ସେଥିଅନ୍ତେ ସେ ଆସନ୍ତାରେ କଦାପି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଦଳବଦ୍ଧ ଭାବରେ ବାହାରିବାକୁ ଅଥବା ମଦିନା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଦୁଃସାହାସ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅକ୍ଷର ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହେଲା ।

ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସେନା ମଦିନାରୁ ଚାଲିଯିବା ଅନ୍ତେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ} ମଧ୍ୟ ସାହାବାଙ୍କୁ ମଦିନା ଫେରିଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ବସ୍ତୁତଃ ମୁସଲମାନମାନେ ରଣକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଉଠି ମଦିନାରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ । ଖମ୍ବକ୍ ଅଥବା ଅହ୍‌ଦାବ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଯାହାକି ଏପରି ଅନାୟାସ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାତ ରୂପେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଯାହାକି ଏକ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହା ସଙ୍କଟାପର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ୟା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସି ନଥିଲା ଏବଂ ନା ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଜୀବନରେ ସେପରି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସିଥିଲା । ତାହା ଏକ ମହାବିନାଶକାରୀ ଭୂକମ୍ପ ଥିଲା, ଯାହାକି ଇସଲାମାୟ ଅଜାଲିକାକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନେ ମନେକଲେ କି ଏବେ ତ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ତ ଘଟିବ । ଏହି ମହାବିପତ୍ତି ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃର ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ଯୋଗୁଁ

ଦୁଇଗୁଣିତ ହୋଇଗଲା । ଏସମସ୍ତ ବିଶୁଦ୍ଧିମୟ ମୂଳରେ ବନ୍ଦୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯଜ୍ଞ ରହିଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ଦୟା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମଦିନାରୁ ଶାନ୍ତି ଶୁଖିଲାର ସହିତ ଚାଲି ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ସେହି ଯଜ୍ଞ ଧନାତ୍ମ୍ୟମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ପରିଣାମ ଥିଲା, ଯଦ୍ୱାରା ଆରବ ଦେଶର ମରୁ ଅଞ୍ଚଳର ସମସ୍ତ ନାମି କବିଲା (ଗୋଷ୍ଠୀ)ଗୁଡ଼ିକ ଇସଲାମର ଶତ୍ରୁତାରେ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତଙ୍କ ପରି ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଜର କାଣ୍ଡଜ୍ଞାନ ହରାଇ ଇସଲାମକୁ ଧୁଳିଶାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଦିନାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଏହା ଅଚଳ ଓ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା ଯେ, ଯଦି ସେତେବେଳେ ସେହି ହିଂସ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅବସର ମିଳିଯାଇ ଥାନ୍ତା ତେବେ ମଦିନାରେ ଜଣେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନ ଜୀବିତ ବର୍ତ୍ତ ପାରି ନଥାନ୍ତା ଏବଂ କୌଣସି ପବିତ୍ରତା ମୁସଲମାନ ନାରୀର ଇଚ୍ଛତ ସେହି ଅମଣିଷମାନଙ୍କ ଅପବିତ୍ର ଆକ୍ରମଣରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହି ନଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କୃପା ଓ ନିୟତିର ଅଦୃଶ୍ୟ ହସ୍ତ ଥିଲା ଯାହାକି ସେହି ଝିଣ୍ଡିକା ଦଳକୁ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତିରୁ ନିଷ୍ଠଳ ଫେରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଦେଲା । ଆଉ ମୁସଲମାନମାନେ କୃତଜ୍ଞ ଓ ବିନୀତତା ସହିତ ଚିରଶାନ୍ତି ତଥା ଆଶୁଷ୍ଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ୱାସ ନେଇ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜୀର ଭୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଲାଗି ରହିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ଜରୁରୀ ଥିଲା । କାରଣ ମଦିନାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଣ୍ଟି ଛୁରୀ ତଣ୍ଡି କାଟିବା ସଦୃଶ ଥିଲା । ତାହାର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜୀ ଖୁଲାଫ୍ରେ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା ଯାହାକୁ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜୀ ଯୁଦ୍ଧ କୁହାଯାଏ । ଯାହାକି ଜିଲ୍ କାଏଦୀୟ ମାସ ୫ ହିଜ୍ରି ଅର୍ଥାତ ଅପ୍ରେଲ ମାସ ୬୨୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା । ଖଦିଜ୍ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ଏବଂ ସାହାବା ନିଜ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇଥିଲେ । ହଜରତ ଆସଶା^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି; ଆମେମାନେ ଘରେ ଥିଲୁ ଯେ, ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି କହିଲା; ହେ ଅଲ୍ଲୀ^{ସ.ଅ} ରସୁଲ^{ସ.ଅ}! ଆପଣ ନିଜ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲେ । ଅଲ୍ଲୀ^{ସ.ଅ} ରାଣ! ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ନିଜ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓହ୍ଲାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଏବେ ଆମେ ଅହଜାବ୍ (ଶତ୍ରୁ ଦଳ ସମୂହ) ପିଛା କରି ଫେରୁଅଛୁ । ଏତାଦୃଶ ଆମେ ତାଙ୍କ ପିଛା କରି ହମ୍ପରାଉଲ୍ ଅସଦ୍ (ସ୍ଥାନ)ରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲୁ । ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲୀ^{ସ.ଅ} ତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କଲେ ଏବଂ ସେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଇଜିତ କରି କହିଲେ ଏବେ ଆପଣ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜୀ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତୁ । ସେଥିସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହଜରତ ଆସଶା^{ର.ଅ} ଆପଣ^{ସ.ଅ}କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ ଯେ, କ’ଣ ଏ ହଜରତ ଦହିୟା କଲ୍ ବା^{ର.ଅ} ଥିଲେ । ଏଥିରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଉତ୍ତର ଦେଲେ; ଏ ତାଙ୍କର ଅନୁରୂପ ହଜରତ ଜିବରାଇଲ୍^{ସ.ସ} ଥିଲେ । ତତ୍ ପଶ୍ଚାତ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ସେହିକ୍ଷଣି (ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ) ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ, ବନ୍ଦୁ କୁରେଜୀ ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କର ଏବଂ ଆମେ ନମାଜେ ଅସର୍ ସେଠାରେ ହିଁ ପାଠ କରିବା । ଅତଏବ ସାହାବା ଏହି ଡାକରା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଘରୁ ବାହାରି ଗଲେ । କିଛି ସାହାବା ନମାଜେ ଅସର୍ର ସମୟ ବିତି ଯାଉଥିବା ଦେଖି ମାର୍ଗରେ ହିଁ ପାଠ କରିନେଲେ ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ସାହାବା ବନ୍ଦୁ କୁରେଜୀରେ ପହଞ୍ଚି (ନମାଜେ ଅସର୍) ପାଠ କଲେ ଯେତେବେଳେ କି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଉତ୍ତର ଦଳକୁ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ । ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ଅଲୀ^{ର.ଅ}କୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ସେନାର ଅକାବ୍ ନାମି କଳାରଙ୍ଗର ବାନା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ହଜରତ ଅଲୀ^{ର.ଅ}କୁ ଏକ ଦଳ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଛପଛେ ସ୍ୱୟଂ ଅନ୍ୟ ସାହାବାଙ୍କ ସାଥରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ।

ମୁସଲମାନ ସେନା ବନ୍ଦୁ କୁରେଜୀ ଦଳ ଘେରାଇ କରିବାର ବିବରଣୀ ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଘେରାଇର ସମୟ ପ୍ରଶସ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବାଟ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲା ନାହିଁ

ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ମୁଖୁଆ କାବ୍ ବିନ୍ ଅସଦ୍ ସେମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ତିନୋଟି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ପ୍ରଥମ ଆମେମାନେ ମୁହଁନଦ ^{୧.୧} ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣି ମୁସଲମାନ ହୋଇଯିବା । କାରଣ ଆପଣ ^{୧.୧}ଙ୍କର ସତ୍ୟତା ଦିବାକର ପରି ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇ ଯାଇଛି ଏବଂ ଏତଦ୍ ଦ୍ୱାରା ଯୁଦ୍ଧ ସୁନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଟଳି ଯିବ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆମେମାନେ ନିଜ ପିଲାଛୁଆ ଓ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ମନରେ ଖଣ୍ଡା ଧରି ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ପଦାର୍ପଣ କରିବା, ସେଥିଅନ୍ତେ ଯାହା ପରିଣାମ ଉଦ୍ଭୂତ ହେବ ତେଣିକି ଦେଖାଅଛି । ତୃତୀୟ ଆଜି ସରତ୍ (ବିଶେଷ ଉପାସନା)ର ରାତି ଏବଂ ଆଜି ମୁହଁନଦ ଓ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଆମ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ (ସରତ୍) ଯୋଗୁଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଥିବେ ତେଣୁ ଆଜି ହିଁ ଆମେ ନିଜ ଦୁର୍ଗରୁ ବାହାରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପତିତ କରିଦେବା । କିନ୍ତୁ ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଦଳ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଲା ଏବଂ ମାମଲା ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହିଲା । କାବ୍'ର କଥା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଆଉ ଜଣେ ଯୁଦ୍ଧି ଉପରେ ବିନ୍ ସାଦୀ କହିଲେ; ତୁମେମାନେ ମୁହଁନଦ ^{୧.୧}ଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କଲ ଏବଂ ତାହାକୁ ଉଜା କରିଦେଲ, ଏବେ ଅନ୍ତତଃ ନିଜ ଧର୍ମ ଉପରେ ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରୁହ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଟିକସ ଦେଇ ଏହି ଆସନ ପ୍ରାୟ ବିପତ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଯାଅ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମଧ୍ୟ ରଦ୍ଦ କରି ଦିଆଗଲା । ଯଦ୍ୱାରା ସେ ସେହି ରାତିରେ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗରୁ ବାହାରି ଚାଲି ଆସିଲେ ଏବଂ ହୁଜୁର ^{୧.୧}ଙ୍କ ଅନୁମତିକ୍ରମେ ତାଙ୍କୁ ସେହିଠାରୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ଦିଆଗଲା । ମହାଭାଗ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ; ତୁମେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଯୋଗୁଁ ପରମେଶ୍ୱର (ତୁମକୁ) ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ମହାଭାଗଙ୍କର ଏହି ଉକ୍ତି ଶୁଣିବା ପରେ ଆଉ ତିନିଜଣ (ୟୁଦ୍ଧି) ବ୍ୟକ୍ତି ସେହିଦିନ ରାତିରେ ଦୁର୍ଗରୁ ବାହାରି ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଦୀକ୍ଷା ନେଲେ ଏବଂ ନିଜ ଜୀବନ, ପରିବାର ଓ ଧର୍ମସମ୍ପତ୍ତିକୁ ରକ୍ଷା କରିନେଲେ ।

ସେହି ଅବସରରେ ହଜରତ ଅବୁ ଲୁବାବାଃ ^{୧.୧}ଙ୍କର ଏକ ଘଟଣା ମଧ୍ୟ (ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା)ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଦଳର ଅଭିଳାଷରେ (ସନ୍ଧି କରିବା) କଥାଭାଷା ହେବା ନିମନ୍ତେ ହୁଜୁର ^{୧.୧} ହଜରତ ଅବୁ ଲୁବାବାଃ ବିନ୍ ମୁନଜିର୍ ଅନ୍ସାରୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ଭିତରକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଏକ ପଇଁତରା କଲେ ଏବଂ ଯେମିତି ଉକ୍ତ ସାହାବୀ ଜଣକ ଦୁର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେହିକ୍ଷଣି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯୁଦ୍ଧି ମହିଲା ଓ ପିଲାମାନେ ରୋଦନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ତାହା ଦେଖି ଅବୁ ଲୁବାବାଃ ନମ୍ର ପଡ଼ିଗଲେ, ସେ କହିଲେ; ହଜରତ ମୁହଁନଦ ^{୧.୧} ନିଜ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମନେଇବା ବ୍ୟତୀତ ତୁମର କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ; ଆପଣ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି, ଆମେ ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସ୍ୱୀକାର କରିନେବୁ? ଅବୁ ଲୁବାବାଃ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ହିଁ ଏବଂ ନିଜ ହସ୍ତରେ ନିଜ ଗଳାକୁ ଜେବହ କଲା ପରି ଇଶାରା କଲେ ଯେ, ହୁଜୁର ^{୧.୧} ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେବେ । ଯେତେବେଳେ କି ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ ଧାରଣା ଥିଲା । କାରଣ ନବାଗ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହଁନଦ ^{୧.୧} କଦାପି ଏପରି କୌଣସି ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରି ନଥିଲେ । ହଜରତ ଅବୁ ଲୁବାବାଃ କହିଲେ; ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣ ! ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ ଅନୁତାପ କଲି କି ଏ ମୁଁ କି ପ୍ରକାରର ଇଶାରା କରିଦେଲି । ବସ୍ତୁତଃ ମୁଁ ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହି ଓ ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହି ରାଜେଉନ୍ ପାଠ କଲି ଏବଂ ସେଠାରୁ ଫେରି ଆସି ହୁଜୁର ^{୧.୧}ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଲି ନାହିଁ ଏବଂ ମସଜିଦ୍ ଯାଇ ନିଜକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରି (ଖମ୍ଭ)ରେ ସ୍ୱୟଂକୁ ବାନ୍ଧି ନେଲି । ଆଉ କହିଲି, ମୁଁ ଏହିସ୍ଥଳୁ ହଟିବି ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରି ନାହିଁ ଅଥବା ଅଲ୍ଲାଃ ମୋର ସେହି କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ମୋତେ କ୍ଷମା କରି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଇବ୍ନେ ହିଶାମ୍ କୁହନ୍ତି; ସେ ସେହିପରି ଛ'ରାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଧା ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଲେ । ପରିଶେଷରେ ପରମ ଦୟାଳୟ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର କ୍ଷମାଯାଚନା ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲେ ଏବଂ ସେଥିସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହୁଜୁର ^{୧.୧}ଙ୍କ ଉପରେ ଦୈବାବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନୱାର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ରହିଥାଉ ଯେ, ହଜରତ ଅବୁ ଲୁବାବାଃ ଏହି ଘଟଣା ହଦିସର ପୁସ୍ତକମାନ ଅର୍ଥାତ ସିହା ସିତ୍ତାରେ ମିଳୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ତେବେ ଆସନ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚା ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ । ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନୱାର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ଦୁଆ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆହ୍ୱାନ ଜଣାଉଛି । ପାକିସ୍ତାନର ଅହେମଦିମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ ବହୁତ ଦୁଆ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆଜିକାଲି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନେକ କଟକଣା ଲାଗୁ କରାଯାଉଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବାକୁ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଦିନ ପ୍ରତିଦିନ ସେଠାରେ ପରିସ୍ଥିତି ଅଧିକ ଶୋଚନୀୟ ହୋଇଚାଲିଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଦୟା ଓ କୃପା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । ଏତାଦୃଶ ସଂସାରରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାକିସ୍ତାନ ଭାଇମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଆ କରିବେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଏହିପରି ବାଙ୍ଗଳାଦେଶର ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦୁଆ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିପତ୍ତିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅହେମଦିମାନେ ଅନେକ ଅସୁବିଧା ଓ କଟକଣାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ଉପଦ୍ୱୀପଗୁଡ଼ିକର ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧରପଗଡ଼ କରାଯାଉଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ସୁଦୃଢ଼ ରଖନ୍ତୁ । ସୁଦାନରେ ଯୁଦ୍ଧର ଉତ୍ତର ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ସେଠାକାର ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅତି ଭୟାବହ ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଜଣେ କଲ୍‌ମା ପାଠକାରୀ ଅନ୍ୟ କଲ୍‌ମା ପାଠକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଭୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଅର୍ଥାତ ଇସଲାମ ବିରୋଧୀମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ସାଧୁତ କରିବାକୁ ବଳବତ୍ତର ହୋଇ ଉଠୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବହୁତ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଇସ୍ରାଇଲ୍ ଓ ଆମେରିକା ଉଭୟ ଦେଶର ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହସ୍ତ ରୋକି ପାରିବେ । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସକଳ ସାମର୍ଥ୍ୟ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଏଥିନିମନ୍ତେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବା ମୁତାବକ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ପରସ୍ପରର ଭାଇ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ପାରସ୍ପରିକ ମତଭେଦକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେଯାଇ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କରିବେ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ତ କଦାପି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜକୁ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଯାହାକି କୌଣସି ସ୍ଥଳେ ଆମକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହମ୍‌ଦୁହୁ ଓ ନସତ୍‌ଇନ୍‌ହୁ ଓ ନସତ୍‌ରଫିରୁହୁ ଓ ନୁମିନ୍‌ ବିହି ଓ ନତ୍‌ଓକକଲୁ ଅଲ୍ଲେହି ଓ ନଉଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫିଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଜ୍‌ଲିଲ୍ଲା ଫିଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓନଶହ୍‌ଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓନଶହ୍‌ଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହମ୍‌କୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲ୍ଲାହା ସ୍ୱାମୁରୁବିଲ୍ ଅବ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଈଜିଲ୍ କୁରବା ଓସ୍‌ନହ୍‌ ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଈ ଓଲ୍ ମୁନ୍‌କରି ଓଲ୍ ବରାଈ ସୁଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌କୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ସୁୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ହୁ ସୁସତ୍‌ଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲୟିକୁରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।

— — — — —

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a
11th October 2024

Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan